

Sygn. akt I NSP 244/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 22 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Wiak

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie ze skargi E. P.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki  
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie

o sygn. akt III AUa (...),

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw  
Publicznych w dniu 22 grudnia 2021 r.,

**1. odrzuca skargę;**

**2. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego  
w (...) na rzecz skarżącej E. P. kwotę 200 (dwieście) złotych  
uiszczoną tytułem opłaty od skargi.**

### UZASADNIENIE

E. P. (dalej także: Skarżąca) 24 listopada 2021 r. wniosła skargę na  
naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym  
bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w  
(...) pod sygn. akt III AUa (...).

W dniu 25 listopada 2021 r. Sąd Apelacyjny w (...) w przedmiotowej sprawie  
wyzначył posiedzenie niejawne na dzień 20 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania), w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Wniesiona przez E. P. skarga dotyczyła postępowania cywilnego, toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w (...) pod sygn. akt III AUa (...). W niniejszej sprawie właściwe pozostają zatem przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. 2020, poz. 1575 ze zm.; dalej: k.p.c.).

Stosownie do art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji.

Tymczasem Skarżąca wniosła pismo obejmujące skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki osobiście – przez co nie dopełniła obowiązku, wynikającego z art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c. Tym samym, wniesiona skarga jest niedopuszczalna z mocy ustawy i jako taka podlega odrzuceniu (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z: 2 października 2019 r., I NSP 103/19; 16 kwietnia 2019 r., I NSP 5/19; 21 marca 2019 r., I NSP 1/19; 19 czerwca 2017 r., III SPP 32/17). Na marginesie warto też wskazać, że Skarżąca może spodziewać się rozstrzygnięcia sprawy o sygn. akt III AUa (...) w dniu 20 stycznia 2022 r., bowiem Sąd Apelacyjny w (...) w przedmiotowej sprawie wyznaczył na ten dzień termin posiedzenia niejawnego.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy, na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. w zw. z 398<sup>6</sup> § 3 k.p.c. w zw. z art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c., orzekł jak w pkt. 1 części dyspozytywnej postanowienia.

O zwrocie opłaty od skargi uiszczonej przez Skarżącą, Sąd Najwyższy orzekł w pkt. 2 sentencji na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. 2020, poz. 755 ze zm.), zgodnie z którym sąd z urzędu zwraca stronie różnicę między opłatą pobraną od strony a opłatą należną. Uiszczona przez Skarżącą opłata od skargi w kwocie 200 zł jest w całości nienależna, albowiem zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 4 powołanej ustawy strona wnosząca odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych – a więc zarówno opłat, jak i wydatków (zob. art. 2 ust. 1 powołanej ustawy).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.